

நான் காத்துவாக்குல காலார நடந்தேன் என்னோட வயலோரம்
நல்ல காத்து வந்துதான் தெம்மாங்கு பாடியதென்னோட செவியோரம்
மழை சாரல் வந்துதான் மண்வாசம் வீச்து என்னோட ஊரோரம்
மாடு கண்ணெல்லாம் ஓடி ஆடி திரிந்தது என்னோட தோப்போரம்

சரணம் 1 (Charanam 1)

நல்ல காயும் கனியும் காச்சிருக்க
தெம்போட சுவையும் அதிலிருக்க
இந்து என்னோட நிலம்னு நான் சொன்ன காலமது
அது எங்கே போனது?

சரணம் 2 (Charanam 2) - மண் வளமின்மை

அக்கறையும் பச்சை இல்ல இக்கறையும் பச்சை இல்ல
மண்புழுவுக்கு உணவில்ல அதை காக்க வழியில்ல
நதியில நீரே இல்ல
வண்டல் மண்ணும் இல்ல
மண்ணில் வளமே இல்ல
இது நம் நினைவில் இல்ல
தோப்பு துறவு எங்கும் இல்ல
ஏர்பிடிக்க ஆண்கள் இல்ல
நாற்றுநட பெண்கள் இல்ல
இயற்கையின் உரமில்ல
மண்ணில் வளமே இல்ல

இது நம் நினைவில் இல்ல

இருக்கும் மண்ணில் வளமே இல்ல (2)

சரணம் 3 (Charanam 3) - மீஞ்சுவாக்கம்

இது வாழ்வின் எல்லை

நாம் ஒன்னா சேர்ந்தா மாறும் நிலைமை

சேரும் மண்ணின் வளமே

புவி ஒன்னா வந்துதான் வளமும் சேக்குது நம்மோட மண் ஓரம்

நுண்ணுயிரும் சேர்ந்துதான் மண்வளம் பெருக்குது நம்மோட வயலோரம்

வரும் காலம் முழுதும் தான் சந்தோஷம் வீசுது ஒவ்வொரு மனதோரம்

அந்த நெனப்பு வந்துதான் மறுகி கசியது என்னோட மனதோரம்